

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/439/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221954
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4412221954.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Dagmar Podhorcovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený: AK Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 2. apríla 2014, č. k. 10C/190/2012-58 a uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 08. júla 2014 č. k. 10C/190/2012-78 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby mu odporca zaplatil titulom majetkovej škody sumu 125 eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 330 eur. V dôvodoch svojho písomného rozhodnutia poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, najmä na obsah spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 5Er/16/2009, z ktorého zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podal súdny exekútor na súd 09.01.2009. Exekučný súd dňa 20.01.2009 vydal súdному exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému poverenie na vykonanie exekúcie. V ďalšej časti poukázal na ust. § 4, § 9, § 15, § 16, § 17 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a na ust. § 41 a § 44 Exekučného poriadku. V danom prípade si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy majúc za to, že exekučný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon a to vydať poverenie na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote 15 dní, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Tieto jeho tvrdenia nezodpovedajú skutočnosti. Návrh na vydanie poverenia bol exekučnému súdu doručený 09.01.2009 a poverenie na vykonanie exekúcie súd vydal 20.01.2009 t. j. 11 dní od prevzatia návrhu. Navrhovateľ tak nepreukázal vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ich výšku, dôvod vzniku a príčinnú súvislosť medzi ich vznikom a nesprávnym úradným postupom. Preto návrh ako neopodstatnený zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si trovy konania neuplatnil a žiadne trovy mu nevznikli.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ. Odvolanie zdôvodnil ust. § 221 ods. 1 OSP s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a/ a § 221 ods. 1 písm. f/ OSP tým, že v konaní došlo k vadám a to k vade - odňatie možnosti konať účastníkovi, v konaní došlo k vadám

uvedeným v § 221 ods. 1 OSP, keď súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s ust. § 220 ods. 1, § 221 ods. 1 písm. h/ OSP) a neúplne zisteným skutkovým stavom, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ OSP) a nesprávneho rozhodnutia súdu prvého stupňa, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP).

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

V preskúmvanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukazuje nasledovne.

Navrhovateľ považoval za nesprávny úradný postup exekučného súdu skutočnosť, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní podľa ust. § 44 ods. 2 EP. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená exekučnému súdu 09.01.2009 a exekučný súd vydal poverenie dňa 20.01.2009 a poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok: a/ nesprávny úradný postup, b/ vznik škody a c/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad súčasného splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom, v preskúmvanej veci na navrhovateľovi. Pojem „nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci“ nie je zákonodarcom v citovanom ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. výslovne definovaný, je uvedený príkladom. Je však možné vyvodiť, a to z ustálenej judikatúry, že ide o taký úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou. Jedná sa postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánov verejnej moci alebo porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľa tejto činnosti, teda o postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež určuje fakt, že musí ísť o úradný postup priamo súvisiaci s výkonom právomoci orgánu verejnej moci. Nesprávnym úradným postupom nie sú len prípady, v ktorých orgán verejnej moci koná (pri rozhodovacej činnosti), ale aj pri porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, prípadne, ak ide o nečinnosť pri výkone úradnej moci.

Navrhovateľ odvodzuje svoj nárok na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý v konaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nekonal v súlade s ust. § 44 ods. 2 EP, keď poverenie vydal po uplynutí 15 dní. Tieto jeho skutkové tvrdenia nie sú pravdivé, pretože o vydaní poverenia bolo rozhodnuté na 11 deň po podaní žiadosti. Z uvedeného vyplýva, tak ako konštatuje odvolací súd vyššie, že podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody musia byť splnené súčasne. Podmienka existencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v danej veci splnená nie je, nemôže byť teda splnená ani podmienka existencie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Vzhľadom k uvedenému už ani nebolo potrebné sa následne zaoberať existenciou škody, jej rozsahom a nemajetkovou ujmom, náhrady ktorej sa navrhovateľ domáhal.

Súd prvého stupňa vo veci riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vec posúdil správne aj po právnej stránke. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 08.07.2014 č. k. 10C/190/2012-78 uložil navrhovateľovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 eur a to podľa položky 7 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov. Zároveň uviedol, že ak sa poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ a domáhal sa, aby prvostupňový súd s poukazom na ust. § 210a OSP napadnuté uznesenie zrušil, prípadne, ak súd prvého stupňa tento postup nevyužije, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že napadnuté uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť a tým je odôvodnenie, a preto napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné pre úplnú absenciu dôvodov jeho vydania. Ďalej uviedol, že mu bol vyrubený súdny poplatok vo výške 20 eur za podané odvolanie v zmysle položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenú nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej ako sú odvolanie, dovolanie a pod., ako je tomu pri položke 1 sadzobníka súdnych poplatkov. Navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Navrhovateľ preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cbo/39/2007, z ktorého vyvodil, že za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v prílohe zo zákona č. 71/1992 Zb. (sadzobník súdnych poplatkov) sa súdne poplatky nevyberajú. V takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy. V sadzobníku súdnych poplatkov nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľovi bola preto v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť v prípade, keď ju nemal. V tejto súvislosti zdôraznil, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku vzhľadom na čl. 59 ods. 2 ústavy vylúčené. V závere uviedol, že podľa ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012. V danom prípade bola žaloba podaná pred 01.10.2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.09.2012. Do 30.09.2012 bolo podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a preto uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Navrhovateľ v dôvodoch svojho odvolania proti uzneseniu, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok podľa položky 7a sadzobníka o súdnych poplatkoch za podané odvolanie v sume 20 eur uviedol, že nie je riadne odôvodnené. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že súčasťou základného práva účastníka súdneho konania na súdnu ochranu a s ňou súvisiaceho práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je nielen garancia a poskytnutie ochrany ohrozených alebo porušených práv zo strany súdu, ale aj poskytnutie súdnej ochrany v určitom rozsahu a predovšetkým kvalite. K určujúcim znakom práva na spravodlivé súdne konanie patria aj právo na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na rozhodujúce (relevantné argumenty) jednotlivých strán. Požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia vyplýva nielen z potreby účastníkov mať možnosť dozvedieť sa o dôvodoch a príčinách, pre ktoré súd rozhodol určitým spôsobom, ale aj z prípadnej potreby skutkovo a právne argumentovať proti vydanému rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. V tejto súvislosti už Ústavný súd SR vyslovil, že všeobecný súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi (IV ÚS 115/03, I ÚS 241/03).

V danom prípade stručné odôvodnenie rozhodnutia o poplatkovej povinnosti spočívajúce len v citácii aplikovanej právnej úpravy zákona o súdnych poplatkoch vyhovuje požiadavke dostatočného odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 OSP a nenapĺňa intenzitu

odňatia možnosti konať pred súdom z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia. V danom prípade je predmetom rozhodovania len deklarovanie vzniku poplatkovej povinnosti za navrhovateľom podané odvolanie, čo z obsahu zákonných ustanovení, zákona o súdnych poplatkoch, ktoré boli v napadnutom uznesení vymenované (t.j. ustanovenie o vzniku poplatkovej povinnosti podaním odvolania o sadzbe poplatku v odvolacom konaní, o poplatníkovi v odvolacom konaní, o konkrétnej položke zo sadzobníka súdnych poplatkov) vyplýva v plnej miere a bez akejkoľvek pochybnosti. V žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s tvrdením, že dôvody rozhodnutia možno hádať, ako z obsahu odvolania vyplýva. Nie je podstatné, či rozhodnutie súdu obsahuje ucelenú časť s výslovným uvedením nadpisu „odôvodnenie“ alebo odôvodnenie nasleduje bezprostredne po výrokovej časti ako je to v predmetnom prípade. Podstatou súdneho rozhodovania je totiž poskytovanie materiálnej právnej ochrany dotknutých práv, nie prepiaty formalizmus pri koncipovaní súdneho rozhodnutia.

K tvrdeniu navrhovateľa, že spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody, avšak spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, odvolací súd dodáva, že tento výklad navrhovateľa ignoruje ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch a to § 2 ods. 4 tohto zákona, podľa ktorého poplatníkom je ten, kto podal odvolanie, § 5 ods. 1 písm. a/, podľa ktorého poplatková povinnosť vzniká podaním odvolania a § 6 ods. 2, podľa ktorého sa poplatok podľa rovnakej sadzby vyberá aj v odvolacom konaní vo veci samej. Takýto výklad navrhovateľa je účelový v rozpore so zákonom i zámerom zákonodarcu a viedol by k záveru, že v podstate žiadne odvolacie konanie by nepodliehalo súdnemu poplatku, keďže poplatková povinnosť za odvolania voči žiadnej žalobe v sadzobníku súdnych poplatkov uvedená nie je. Je zjavné, že navrhovateľom prezentovaný výklad je tendenčný. Ani z dôvodovej správy, na ktorú odkazuje nemožno žiadnym spôsobom vyčítať zámer zákonodarcu oslobodiť predmetný druh konania od súdneho poplatku za odvolanie. Zavádzajúca je aj citácia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/39/2007, ktorý hovorí len to, že iné súdne konania (nie odvolacie konania), než ktoré sú uvedené v prílohe zákona o súdnych poplatkoch nemôžu byť analogicky spoplatnené. Záver o vylúčení analógie v poplatkových veciach je ustálený a nesporný, nemá však žiadnu vecnú súvislosť so súdnym prípadom (poplatková povinnosť nebola stanovená analogicky).

Nesprávnym je aj stanovisko odvolateľa k aplikácii ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch riešiaceho určovanie poplatkovej povinnosti v konaniach začatých do 30.09.2012 (ako je tomu i v predmetnom prípade). Predmetné prechodné ustanovenia s cieľom predísť nežiaducej retroaktivite ustanovuje, že z úkonov navrhnutých alebo za konanie začaté (pričom, ak je sadzby poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni - § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch) do 30.09.2012 sa vyberú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012 (kedy bolo konanie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom oslobodené od platenia súdnych poplatkov) a to i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012.

V danom prípade však úkon - odvolanie bol navrhnutý 10.06.2014, preto správne Okresný súd pristúpil k aplikácii právnej úpravy poplatkového zákona účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti. Keďže v danej veci ide o súdny poplatok (odvolacie konanie), pričom bolo podané po 30.09.2012 nešlo ani o úkon a o konanie začaté do 30.09.2012, preto ak súd prvého stupňa vyrubil navrhovateľovi za podané odvolanie súdny poplatok podľa položky 7 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov jeho rozhodnutie je vecne správne. Z uvedených dôvodov odvolací súd aj napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a §142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.